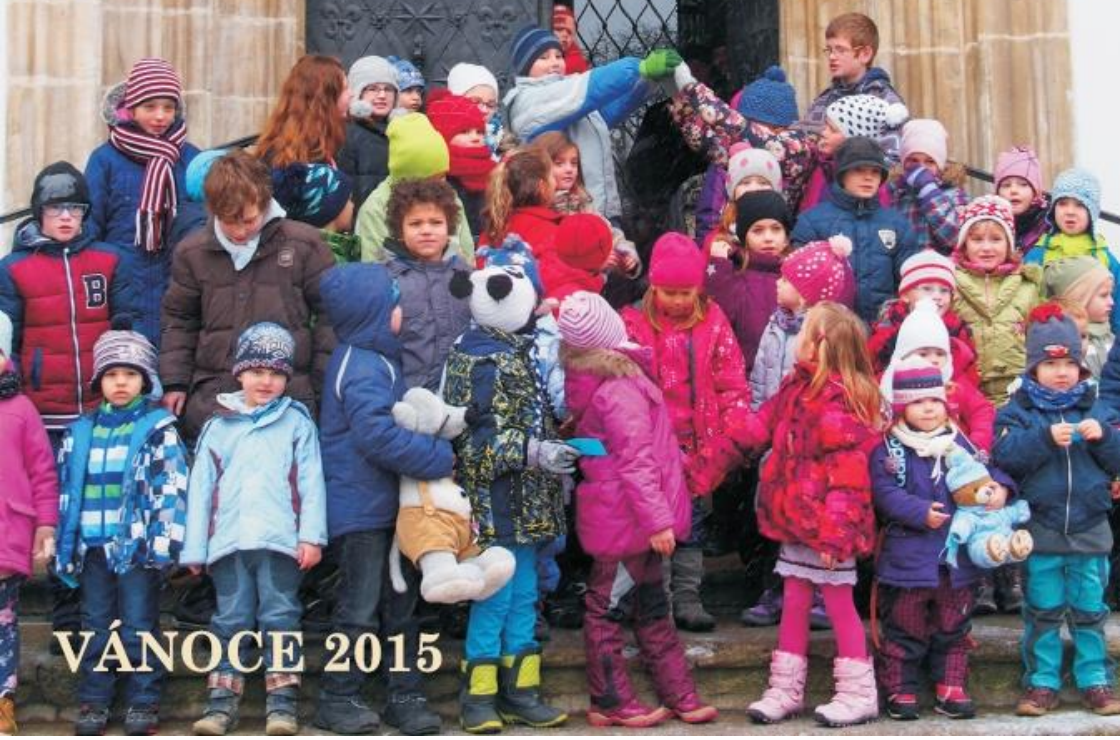

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽDÁRSKÝCH FARNOSTÍ

Jubileum milosrdenství

VÁNOCE 2015

Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství

Pane Ježíši Kriste,
učil jsi nás být milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.

Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše z otročení penězům,
cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.
Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“

Ty jsi viditelnou tvář neviditelného Otce,
Boha, který projevuje svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tvář,
tvář svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
byli podrobeni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají s nevědomostí a omylem:
dej, ať každý, kdo se s jediným z nich setká,
zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu.

Sešli svého Ducha
a posvět' nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev s obnoveným nadšením
mohla přinášet radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.

Na přímluvu Panny Marie, Matky milosrdenství,
o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem Svatým na věky věků.

Amen.

Milé sestry a bratři,

v úterý **8. prosince 2015** bude v Římě zahájen Svatý rok milosrdenství. Papež František v tento den slavnostně otevře Svatou bránu v Bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Jak sám říká: jde o „bránu Milosrdenství, kde každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději“ (bula Misericordiae vultus, čl. 3).

Mimořádný Svatý rok milosrdenství se má slavit nejen v Římě, ale i ve všech místních církvích. Papežem je nabídnuta možnost otevřít Svatou bránu i v jednotlivých diecézích, a to především v katedrále a dalších významných svatyních. V naší diecézi bude těchto bran celkem pět.

Svatý rok milosrdenství v naší diecézi zahájíme v neděli **13. prosince 2015** pontifikální bohoslužbou v katedrále sv. Petra a Pavla, která bude spojena s převzetím Betlémského světla. Po zahájení v Denisových sadech v 9.00 hodin vyjde ke katedrále slavnostní průvod a po obřadu otevření Svaté brány a slavnostním vstupem do chrámu bude mše svatá pokračovat obvyklým způsobem. Méně slavnostním způsobem budou otevřeny i další čtyři brány v diecézi. Přehled Svatých bran v brněnské diecézi, termíny jejich otevření (řazeno chronologicky) a biskupští vyslanci:

Brno, katedrála sv. Petra a Pavla

Neděle **13. 12. 2015** v 9.00 hodin

Žarošice, kostel sv. Anny (Mons. Karel Orlita):

středa **16. 12. 2015** v 18.00 hodin

Kostelní Vydří, kostel Panny Marie Karmelské (R.D. Mgr. Roman Kubín)

pátek **18. 12. 2015** v 18.00 hodin.

Znojmo, kostel sv. Kříže (Mons. Václav Slouk):

sobota **19. 12. 2015** v 10.00 hodin

Žďár nad Sázavou, bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Mons. Jiří Mikulášek)

neděle **20. 12. 2015** v 9.00 hodin

Všechna tato místa se mají stát příležitostí setkat se s Boží milosrdnou láskou. Po splnění podmínek je zde možné získat plnomocné odpustky. Posílena bude i zpovědní služba. Proto vybízím k poutím k těmto Svatým branám, protože Svatý rok milosrdenství se může stát velkou příležitostí pro každého z nás. Všechny informace o Svatém roku milosrdenství a o aktivitách papeže Františka najdete na vatikánských stránkách www.im.va, informace v češtině hledejte na stránkách Tiskového střediska ČBK tisk.cirkev.cz. Všechny informace o aktivitách v rámci naší diecéze budou zveřejňovány na www.biskupstvi.cz/rok-milosrdenstvi K požehnanému prožití Svatého roku milosrdenství Vám všem ze srdce žehná

+ *Vojtěch Cíkrle*

Adveniat

Marie Dvořáčková

Bílá krása ojíněných stromů
se leskne v odpoledním slunci;
ještě nenapadl sníh,
to jen mlha s mrazíkem
se podělili o práci;
pole střídají barvy – hnědou s cukrem jíní,
bílozelenou a zelenou a tiše si opakují
slova žalmu: „Plesej pole a vše, co je na něm!“
Okraj lesa s šedobílou kožešinkou smrků
a s bílými břízkami stojícími čestnou stráž
ztichl v očekávání Paní Zimy.
Holé kmeny jeřábů s červenými korálky
lákají ptačí hosty...
Zrcadla rybníků zmatněla ledovou tříští,
ve zmrzlé trávě je slyšet
pianissimo bublajícího potůčku.
Všude je ticho, posvátné ticho,
ptáci mlčí... Přes pole přeletělo hejno kavek
a ztratilo se v lese...
Vítr nefouká, ani větvička se nepohne,
všude je uklizeno, vše je připraveno:
„Adveniat, adveniat regnum tuum, Domine!“

Milí přátelé, bratři a sestry,

v těchto dnech stojíme přímo před duchovní žní – stejně jako každé Vánoce! A letos podtržené Svatým rokem. Dostali jsme jesle napěchované duchovním pokrmem – Božím Slovem – a Ježíš říká: „Nejenom chlebem je živ člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Naše srdce nemají být vyprahlá, vyhořelá a prázdná, jinak budeme v nebezpečí, že pusté srdce jako vybydlený dům zaplní náhodní kolemjdoucí...

Srdce, do kterého má přístup Duch svatý, se nenechá nikdy oklamat a bude přetékat pokojem. Svatá brána je Pán Ježíš, kterým přicházíme k Bohu, ale svatou branou se stává i naše srdce, pokud tudy může vstoupit Boží Syn. Takové srdce si nenechá namluvit nesmysly. Svět nemá být náš designér ani osobní trenér. To my máme tomuto světu dávat podobu.

Jak nadčasová jsou slova, která čteme v poslední encyklice papeže Františka *Laudato si*: „Čím více se vyprazdňuje srdce člověka, tím více potřebuje kupovat, vlastnit a konzumovat věci. Nicméně není všechno ztraceno – lidské bytosti, které jsou schopny se až do krajnosti ničít, se mohou též přemoci, opět se rozhodnout pro dobro a obnovit se.“

Požehnané a duchovně přebohaté Vánoce Vám přejí Vaši kněží

*P. Vladimír Záleský
P. Tomáš Holý*

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽDÁR NAD SÁZAVOU I

Roráty v adventu:

- Po 30. listopadu až čt 24. prosince:
Denně kromě neděle rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svátost smíření:

- Pondělí 21. prosince:
9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- **Čtvrtek 24. prosince – Štědrý den:**
6:30 Rorátní mše svatá.
16:00 Vigilie slavnosti Narození Páně pro rodiče s dětmi.
24:00 Půlnoční mše svatá. *Václav Jan Kopřiva: Missa pastoralis in D (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).*
- **Pátek 25. prosince – slavnost Narození Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.
10:30 *Václav Jan Kopřiva: Missa pastoralis in D (Chrámový sbor sv. Prokopa a orchestr ZUŠ).*
- **Sobota 26. prosince – svátek sv. Štěpána:** 7:30, 10:30 a 18:00.
7:30 *Doprovází rytmická schola sv. Prokopa.*
- **Neděle 27. prosince – svátek svaté Rodiny:** 7:30, 10:30 a 18:00.
- **Čtvrtek 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
16:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání.
- **Pátek 1. ledna 2016 – Matky Boží, Panny Marie:** 7:30, 10:30, 18:00.
- **Středa 6. ledna 2016 – slavnost Zjevení Páně:**
8:00 a 18:00 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídý.
- **Neděle 10. ledna 2016 – svátek Křtu Páně:** 7:30, 10:30 a 18:00.
V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽDÁR NAD SÁZAVOU II

- **Sobota 5., 12. a 19. prosince:**
Rorátní mše svatá s průvodem dětí v 7:30 hodin.
- **Neděle 20. prosince – 4. neděle adventní:**
9:00 Adventní mše svatá, betlémské světlo.
Slavnost otevření svaté brány.
Od 14:00 do 17:00 předvánoční svátost smíření.
- **Čtvrtek 24. prosince – Štědrý den:**
21:00 Vigilie slavnosti Narození Páně („půlnoční“).
Jan Hugo Voříšek: Missa solemnis (chrámový sbor Fons s orchestrem).
- **Pátek 25. prosince – slavnost Narození Páně:**
9:00 Mše svatá. (*Vánoční zpěv lidu*).
Od 14:00 do 17:00 jsou otevřeny bazilika a Zelená hora pro veřejnost.
- **Sobota 26. prosince – svátek sv. Štěpána:**
9:00 Mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.
16:30 Mše svatá na Zelené hoře s nedělní platností.
- **Neděle 27. prosince – svátek svaté Rodiny:**
9:00 Mše svatá s obnovou manželských slibů a modlitbou za rodiny.
- **Čtvrtek 31. prosince – památka sv. Silvestra, papeže:**
23:00 Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok a prosbou za nový rok 2016 v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Čtvrtek 1. ledna 2016 – slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
9:00 Mše svatá. *Světový den modliteb za mír.*
- **Neděle 3. ledna 2016:** 9:00 Mše svatá.
V. J. Kopřiva: Missa pastoralis in D (Sbor sv. Prokopa, orchestr ZUŠ).
- **Středa 6. ledna 2016 – slavnost Zjevení Páně:**
17:15 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- **Neděle 10. ledna 2016 – svátek Křtu Páně:** 9:00 Mše svatá.

DOPROVODNÉ KULTURNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Pátek 18. až neděle 20. prosince, Městské divadlo

Ostrov pohody

Již 18. ročník tradiční předvánoční akce proběhne opět v Městském divadle ve Žďáru nad Sázavou.

PÁTEK 18. 12. 2014

19:30 KOUZELNÍK, KTERÝ UMĚL NAMALOVAT DUŠI: Scénická koláž o Janu Zrzavém. V hl. roli Stanislav Michek. (Společnost Jana Zrzavého, Kruceburk)

SOBOTA 20. 12. 2014

14:00 POHÁDKY ZE ŠPALÍČKU: Pohádky pro nejmenší: Budulínek a Červená Karkulka. (KDS Effrenata, Žďár nad Sázavou)

14:45 SYNDIBÁD: Vydejte se s námi na dobrodružnou cestu vonící dálkou, kávou a vzácným kořením, do země jménem Omán. (Divadlo Studna, Hosín)

16:00 COPAK ČÁPY ASI TRÁPÍ...? Pohádkový příběh pana Čápa a paní Čákové, kteří lidem, co se mají rádi, nosí děti. Ale zas tak jednoduché to není... (Divadlo Matýsek, Nový Bor)

17:15 ZVĚSTOVÁNÍ PO HOSÍNSKU: Klasický příběh svaté trojice: Josefa, Marie a narozeného Ježíška v mírně komické úpravě. (Divadlo Studna, Hosín)

19:30 POSLECHOVKA – POCTA MARTINU ŘEHOŘOVI: Pro radostnou náladu vám bude zčerstva hrát Aleš Kostečka

NEDELE 21. 12. 2014

14:00 KOUZELNÝ ZVON: Příběh vypráví o dobrodružné cestě za kouzelným zvonem, o velikém přátelství a odvaze. (Dřevěné divadlo Jana Hrubce, Nové Město na Moravě)

15:00 KOCOURKOV: Kocourkov je město tak chytrých, že díky své chytrosti umí všechno. To bude legrace! (Divadlo Trakař, Praha)

16:15 DESET-DVACET-SOVA! Interaktivní představení, které zvedne děti ze židle a nenechá nikoho stát v koutě. (Studio Damúza o.p.s., Praha)

17:15 JÁ MALÝ PŘICHÁZÍM KOLEDOVAT... Vystoupení žďárských folklórních souborů Rozmarýnek a Bystřinka v doprovodu Horácké muziky. (Žďár nad Sázavou)

Otvíráme půlhodinku před prvním představením. Mezi představeními bude ve foyer tradiční DĚTSKÁ DÍLNA - nápady na dárky pro blízké a jejich výroba, paličkování, hrací koutek pro nejmenší, své dovednosti představí umělecký řezbář a další umělci. Přijďte si pro BETLÉMSKÉ SVĚTLO! VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ! www.ostrovphody.cz.

Úterý 15. prosince v 16:00, Náměstí Republiky

Živý betlém

V mrazivém odpoledni znovu ožívá biblický příběh o narození Spasitele. Hrají a zpívají herci ze žďárských církevních škol a obou farností. Novinkou bude slámový betlém v životní velikosti. Výtěžek bude odeslán potřebným v Africe.

Středa 16. prosince 19:00 – 21:00, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc

Příležitost k modlitbě, ztišení, svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem.

Čtvrtek 17. prosince až středa

31. prosince od 9:00 do 17:00,

kaple sv. Barbory

Výstava betlémů

Farnost svatého Prokopa Vás zve na vánoční výstavu betlémů. Výstava potrvá **od 17. do 29. prosince 2015** v kapli svaté Barbory. Otevřeno bude denně **od 9 do 17 hodin**. K vidění budou betlémy dřevěné, papírové, textilní, perníkové, keramické a z lega. Staré, klasické, ale i netradiční a moderní.

So 19. prosince v 18:00, kostel sv. Prokopa,

a neděle 20. prosince 9:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše

Betlémské světlo

Ekumenická bohoslužba při příležitosti převzetí Betlémského světla **ve Vídni** se uskuteční **v sobotu 12. 12. 2015** v katolickém kostele ve farnosti Neusimmering na náměstí Enkplatz. Pro Betlémské světlo se z Brna vydají skauti, kteří jej dopraví do České republiky.

V sobotu 19. 12. 2015, bude za spolupráce dalších skautů **rozváženo** Betlémské světlo vlaky po naší vlasti a dále díky spoustě z Vás rozdáváno při místních akcích.

V dnešní době cílené a masivní propagace a sebepropagace přináší Betlémské světlo opačnou myšlenku, která zdůrazňuje, že není účelem a cílem, aby veřejnost

věnovala pozornost skautům, ale že je to přesně naopak. Tedy že skauti mají věnovat pozornost svému okolí a to bez nároků na odměnu nebo zviditelňování. Mít doma plamínek Betlémského světla a nenechat ho zhasnout po dlouhé cestě se stalo symbolem a znamená to stát se součástí nekonečného řetězu domovů propojených symbolem naděje a duchovního poselství vánočních svátků. Stát se poslem pokoje, přinést toto světlo jako dar lidem ve svém okolí a zapojit je do velké rodiny lidí dobré vůle, to je nejen pro skauty velkým vánočním přáním a radostí.

Bližší informace www.betlemskesvetlo.cz.

Čtvrtek 24. prosince v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města a uvedou nás do slavení vánočního tajemství.

Čtvrtek 24. prosince ve 24:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Pátek 25. prosince v 10:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Neděle 3. ledna v 9:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Václav Jan Kopřiva: Missa pastoralis in D

Jak se stalo již mnohaletou tradicí, i letos si náš chrámový sbor sv. Prokopa připravil hudební doprovod slavnostních vánočních mší. Nastudovali jsme mši Missa pastoralis in D barokního českého skladatele Václava Jana Kopřivy z cítolibského panství na pomezí Českého středohoří.

V. J. Kopřiva prožil téměř celý život jako kantor a muzikus v Cítolibečích, kde se díky hudbymilovnému panstvu mohl vypracovat z mlynářského synka až v uznávaného muzikanta, skladatele a zakladatele cítolibské hudební školy. Jeho skladby jsou dnes znovu úspěšně uváděny na koncertních pódii.

Nikdy sice nedosáhl věhlasu Myslivečkova, Stamicova či Brixioho, ale rozhodně patří k zástupu významných českých venkovských kantorů a varhaníků, díky jejichž tvořivosti a úsilí získaly Čechy té doby přídomek konzervatoř Evropy. Kopřivova mše však není jedinečná jen svou hudební originalitou a melodičností. Jako zřejmě úplně první si autor dovolil do té doby do výlučně latinského textu mše vsadit pasáže v českém jazyce. To mu díky získané vážnosti i přízni panstva „prošlo“ a otevřel tím cestu dalším, včetně J. J. Ryby a jeho slavné mše Hej mistře..., která je v českém jazyce už celá.

Děkujeme zpěvákům, sólistům a všem hudebníkům, kteří se podíleli na nastudování mše. Děkujeme rovněž Městu Žďár nad Sázavou za finanční podporu naší činnosti.

Jaroslav Beránek, člen sboru

Pátek 25. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost v kostele svatého Prokopa

Nejen pro děti a mládež farnosti s dětským divadlem a zpěvem scholy sv. Prokopa.

Sobota 26. prosince v 17:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS: Zpívej v čase vánočním

Zveme vás na tradiční vánoční koncert chrámového sboru FONS s uvedením nového CD: „Fons zpívá Jiřího Temla“. Dále zazní mše J. V. H. Voříška a vánoční skladby. Doprovází komorní orchestr žáků ZUŠ.

Neděle 27. prosince v 15:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert pěveckého sboru Svatopluk

Hostem pěveckého sboru Svatopluk letos bude schola baziliky Nanebevzetí Panny Marie, smyčcový orchestr a sólisté. Zazní vánoční písně a koledy a Missa pastoralis ex F od J. I. Linka.

Neděle 27. prosince až středa 30. prosince 11:00–15:00, Zelená hora

Komentované prohlídky na Zelené hoře (se žďárským betlémem)

Od 27. prosince do 30. prosince je možnost navštívit kostel s komentovanou prohlídkou. Zvýhodněné vánoční vstupné: dospělá osoba 90 Kč, senior a student 40 Kč, rodinné vstupné 230 Kč. Osoba s trvalým pobytem na území města Žďáru nad Sázavou, která bude doprovázet platícího návštěvníka, má vstup zdarma.

Sobota 2. ledna 2016 v 16:30 hodin, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Jakub Jan Ryba: Mše v D dur

V sobotu 2. ledna 2016 bude při mši svaté v 16:30 uvedena na Zelené hoře málo známá pastorální mše D dur Jakuba Jana Ryby. Rádi bychom Vás krátce seznámili s touto mimořádnou skladbou.

Součástí bohaté mešní tvorby Jakuba Jana Ryby je i několik pastorálních mší, které jsou (vyjma slavné České mše vánoční) prakticky neznámé. Mezi tyto kompozice patří také Missa in D Festis Nativitatis Christi z roku 1788. Pochází z raného období Rybova skladatelského života, ovšem tvoří v jeho tvorbě důležitý mezník – poprvé zde využil interpolace českých veršů do textu jinak výhradně latinského, a stojí tak na začátku cesty ke zmíněné České mši vánoční z roku 1796. Je

také pravděpodobné, že se jednalo o jednu z prvních skladeb zkomponovaných pro kůr v Rožmitále pod Třemšínem, kam nastoupil na učitelské místo právě v roce 1788 (ač tento fakt je v současnosti ještě předmětem muzikologického výzkumu). Ze skladby je tedy možné usuzovat stav a možnosti hudebního provozu na zdejším kůru, které, vzhledem k náročnosti většiny Rybových skladeb, patrně nebyly nijak malé. Další rovina významu této skladby se týká blízké Bystřice nad Pernštejnem, protože se v tuto chvíli jedná o jedinou prokazatelně dochovanou a provozovanou skladbu z bystrického kůru, o čemž svědčí datace na jednom z pěti nalezených opisů skladby.

V porovnání s dalšími Rybovými mešními kompozicemi není Missa in D nijak rozsáhlá. Jedná se o skladbu pro sbor doprovázený smyčci, flétnami, hornami, trubkou a tympány a obligátním varhanním doprovodem. Zhudebňuje celé mešní ordinarium, přičemž například Benedictus je tvořeno sólovou sopránovou pastorelou. Sbor je sóly ve všech hlasech doplňován poměrně často, vyjma Benedictus stojí za zmínku i úvodní interpolace „Bila dvanáctá hodina“ v basu. Při mši svaté bude účinkovat smyčcový orchestr N. Kyjovského z Bystřice n. P. a hosté, zpívat bude komorní sbor Alter ego rovněž z Bystřice n. P. Srdečně Vás zveme.

Lenka Macháčková, umělecká vedoucí a dirigentka

„Jak toužím po tom, aby byly nadcházející roky proniknuté milosrdenstvím, aby se vyšlo vstříc každému člověku a přinesla se ke každému Boží dobrota a něha!“

„Jsme povoláni žít z milosrdenství, protože nejprve bylo prokázáno nám. Opuštění urážek se stává nejzřetelnějším výrazem milosrdné lásky a pro nás křesťany je imperativem, od kterého nemůžeme odhlédnout.“

„Pro církve a pro věrohodnost jejího zvěstování je určující, aby žila a dosvědčovala milosrdenství v první osobě. Její jazyk a její činy mají předávat milosrdenství, pronikat do lidských srdcí a vybízet lidi, aby hledali cestu zpět k Otci.“

Papež František

PŘEHLED NEJBLIŽŠÍCH PLÁNOVANÝCH AKCÍ

Denně od 8:00 do 18:00 hodin, kostel sv. Prokopa

Otevřený kostel

Každý den naleznete otevřený kostel k zastavení a modlitbě uprostřed shonu všedního dne. Děkujeme všem průvodcům, kteří se na hlídání kostela podílejí.

16. každého měsíce 2016, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Nikodémova noc

Nikodémova noc probíhá celoročně, každého 16. dne v měsíci. 16. května je svátek sv. Jana Nepomuckého a tak vznikla tradice této modlitby vždy šestnáctého dne v měsíci.

Adorace probíhá v tichu, ve tmě a za přítomnosti kněze, se kterým je možné se setkat k přijetí svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru.

„Nikodémova noc“ navazuje na osobu Nikodéma, farizeje a člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Vznikla jako odpověď na otázku, jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě a umožnit všem setkání s Pánem mimo pracovní dobu a ostatní povinnosti.

K adoraci jsou zváni všichni. Každý může kdykoliv přijít a kdykoliv odejít. Aktuální seznam kostelů, ve kterých se v současné době Nikodémova noc koná, a další potřebné informace naleznete na www.nikodemovanoc.cz.

Každou druhou sobotu v měsíci v 19:30, kostel sv. Prokopa

Večery chval

Již několik let v kostele svatého Prokopa probíhají jednou za měsíc večery chval. Na tradiční křesťanskou modlitbu chval navazujeme novým hnutím hudebních chval, které vyjadřují náš vztah k Bohu prostřednictvím daru hudby. Hudba není pouze doprovodem modlitebního večera, ale je samotnou modlitbou. Vyzpívaná modlitba chval je tím nejkrásnějším prostředkem, který nám Bůh mohl dát, abychom s ním mohli ještě více prohloubit svůj vztah. Proto je otevřená všem.

Každý křesťan ve svém životě potřebuje otevírat své srdce posvěcujícímu působení Ducha svatého. Papež František přirovnal modlitbu chval k dýchání a řekl: „Když se modlitbou nadechujeme, dostává se nám nového závanu Ducha a při

výdechu z podnětu téhož Ducha zvěstujeme Ježíše Krista. Nikdo nemůže žít bez dýchání. Totéž platí pro křesťana. Bez chvály a misijního poslání křesťan nemůže žít.“

Při každém setkání je v průběhu večera vystavena Nejsvětější svátost, možnost svátosti smíření, modlitba žalmu a krátká promluva kněží nebo jáhnů. Při minulých setkáních měl promluvu otec Jan David, otec Tomáš Fránek a bratr Serafim z kláštera z Kostelního Vydří. V lednu se můžete těšit na stálého jáhna Jana Špilara působícího v kostele sv. Dominika v Brně a v únoru na otce Vladimíra Záleského. Večery probíhají vždy druhou sobotu v měsíci od 19:30. Další informace o Večerech chval ve Žďáře najdete na stránkách www.vecerychval.cz a termíny večerů jsou: 9. ledna, 13. února, 12. března 2016.

Srdečně Vás zveme a těšíme se na Vás

Chválová kapela

Pátek v 19:00, střídavě ve farnosti sv. Prokopa a Nanebevzetí Panny Marie

Společenství mládeže

Mládež z obou žďárských farností se schází na farách obvykle v pátek v 19:00 hodin, a to střídavě v obou farnostech. Spojuje nás víra v Boha nebo její hledání. Pán Ježíš řekl, že kde jsou dva nebo tři v jeho jménu, tam je on uprostřed nich. A tam, kde je on, nechybí legrace. Konec spolča patří chválám, díkům a prosbám v adoraci. Mimo pravidelná setkání na farách navštěvujeme domov seniorů na svátek svatého Mikuláše, putujeme a modlíme se nad městem a na jaře se chystáme na víkendovou výpravu na jednu z okolních far. Spolčo je otevřené všem, kdo chtějí ostatní mladá obohatit o svou přítomnost.

Spolča na faře „v klášteře“ budou 8. 1., 22. 1., 5. 2., 19. 2., 4. 3.

Spolča na faře u sv. Prokopa budou 15. 1., 29. 1., 12. 2., 26. 2., 11. 3.

Kontaktní osoba

P. Tomáš Fránek, franeptom@seznam.cz.

28. – 31. ledna, Fryšava

Zimní chaloupka na Fryšavě

Tým chaloupkových vedoucích z kláštera zve všechny děti od 8 do 13 let na Zimní chaloupku na Fryšavě. Podrobné informace a přihlášku získáte na webových stránkách farnosti, vzadu na stolečku v bazilice nebo u vedoucích. Těšíme se na setkání!

Lukáš Páša Bořil a ostatní vedoucí

29. – 30. ledna, denně v 16:00, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Triduum modliteb matek

Společenství „Modlitby matek“ srdečně zve farníky obou našich žďárských farností na již tradiční lednové Triduum, které se uskuteční v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve dnech 29. – 31. ledna 2016; začátek vždy v 16:00 hodin. Tématem bude přítomnost Božího milosrdenství v našich obyčejných i neobyčejných starostech. Zvány jsou nejenom všechny maminky a babičky!

Romana Bělohávková

5. – 7. února, Lužnické údolí

Zimní přechod Lužnického údolí pro mládež

Také v roce 2016 bychom se chtěli odvážit do zimní přírody a vydržet tam v radosti a bez úhony celý víkend. Lužnické údolí pod Táborem: jedno z přírodně zachovaných krásných míst. Údolí plné příběhů: Vlčí důl a Kvěchův mlýn, hrad Příběnice a pod ním Ostrov Adamitů, stádlecký řetězový most a převozník pod hradem v Dobronicích, starý gotický poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie... Zvu naši mládež od 15. let a těším se na pouť do Bechyně i na cestu nejstarší elektrifikovanou tratí ve střední Evropě.

P. Vladimír Záleský

4. – 5. března, celosvětově

24 hodin pro Pána

Na výzvu papeže Františka v každé diecézi otevřen alespoň jeden kostel, kde bude možné přijmout svátost smíření nebo se pomodlit před vystavenou eucharistií. „*Slavit svátost smíření znamená být vřele objat. Je to objetí nekonečného Otcova milosrdenství.*“ V Římě akce začne kající bohoslužbou, kterou povede papež František. Církev podle papeže Františka musí být především domem milosrdenství, kde může každý zakusit Boží lásku a radost z odpuštění.

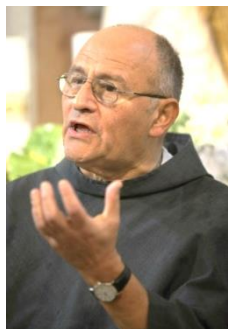
23. dubna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Diecézní pouť skautů ke Svaté bráně

Pouť skautů a skautek brněnské diecéze vyjde ze Slavkovic od kostela Božího milosrdenství. Mše svatá bude ve žďárské bazilice v 15:00 hodin.

3. - 5. května, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Duchovní obnova s otcem Eliášem Vellou

Na orlích křídlech – tak se bude jmenovat příští duchovní obnova s otcem Eliášem. Čeká nás velké téma, ve kterém jsme pořád pozadu – MODLITBA. Bůh je milosrdný a dává se nám, my se však máme zabývat tím, jak se více otevřít jeho darům. Modlitba je základní prostředek, zvláště v kontemplativní modlitbě můžeme zakoušet a vychutnávat Boží milosrdenství. Je to veliké téma sv. Jana Pavla II, kterému se věnuje v encyklice *Dives in misericordia*. Papež František na něho nádherným způsobem navázal. Můžeme kázat, číst a přemýšlet o Božím milosrdenství, můžeme procházet Svatou bránou, ale pokud se neponoříme do pravidelné modlitby, budeme přešlapovat na místě. My se ale máme nechat vynést na orlích křídlech... Všichni jsou zváni!

Br. Václav Čáp, misionář a tlumočnick, P. Vladimír Záleský

14. až 16. května, kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Svatojánská pouť na Zelené hoře

Letošní pouť proběhne v den svátku hlavního patrona Čech a o předchozím víkendu.

Sobota 14. května v 16:30 – první poutní mše svatá

Neděle 15. května – mše svaté v 6:00, 7:30, 9:00, 10:30, 14:30

Pondělí 16. května v 17:00 – poutní mše svatá v den svátku s otcem biskupem Mons. Vojtěchem Cikrlem – žehnání zvonů sv. Cyrila a Metoděje, sv. Zdislavy a sv. Vojtěcha (po více než 70 letech)

3 – 8. července, Krušné hory

11. letní farní put'ák – Krušnohoří

Pojedeme do kraje, který skoro neznáme. Hory, které prošly spadem popílku, útokem kůrovce a skoro ekologickou kalamitou. Po mnoha letech zde snad zvítězila příroda a život se vrátil... Půjdeme ve dvou partách, které se potkají jenom dvakrát – na nádraží a potom při poutní mši svaté. Skupiny budou menší; lépe se bude tábořit, vařit i pozorovat a naslouchat. Odjíždět chceme v neděli 3. července odpoledne a návrat plánujeme v pátek 8.7.

P. Vladimír Šagi Záleský

10. – 18. července, Rumunsko

18. diecézní expedice mládeže – Vrancea, Penteleu 2016

Rumunský karpatský oblouk skýtá nepřeborné množství tuláckých možností – 71 různých pohoří. Jen „Karpatské hry“ Miloše Nevrlého mají 35 kapitol – to je 35 různých hor a každé mají jinou tvář. Kdybychom jezdili jenom tam, máme vystaráno na mnoho let...

Tentokrát jsme vybrali Penteleu a Vrancea; obě pohoří jsou na západ od Brašova. Nepatří k nejnavštěvovanějším a skoro žádný průvodce se o nich nezmiňuje. V Karpatských hrách ale mají svou napěchovanou kapitolu: *„Všechno je tam podivuhodné. Pošták tam jezdí na koni. V potocích teče slaná voda. Na březích lesních bystřin i na pustých pastvinách hoří samy od sebe týdny či staletí osamělé ohně – plyn tryská ze zemského nitra, z ožehlé hlíny, hoří a voní. Prales Vifority s obrovskými buky, medvědími tlapami v blátě, jedlemi, tříprstými datly a prastarými kleny...“*

Putování začneme na katolickém mariánském poutním místě Csíksomlyo – celkem vzácnost v pravoslavné zemi. Potom už budeme spěchat na hřebeny, k slané planině Meledic a sirným pramenům...

Odjíždět chceme v neděli večer 10. července 2016 a návrat domů plánujeme v pondělí 18.7. Cena za dopravu a stravu 4.000,- Kč. Zveme mládež od 15 let.

„...takové dny si dlouho pamatuješ, bratříčku, stojí za to se kvůli nim trmáčet světem!“ (Použité texty: Miloslav Nevrlý, Karpatské hry, str. 72)

P. Vladimír Záleský

25. – 31. července, Krakov

Světový den mládeže – Krakov 2016

V roce 2016 se uskuteční Světový den mládeže v Krakově v Polsku. U vzniku těchto setkání mladých lidí s papežem stál právě polský rodák, krakovský arcibiskup a nezapomenutelný papež Jan Pavel II. Blízkost světce Jana Pavla II i místa konání nám nabízí příležitost, aby se tohoto setkání zúčastnilo velké množství mladých lidí z naší země. Předprogram v polských diecézích od 20. 7. 2016 budou zajišťovat Diecézní centra pro mládež z jednotlivých českých diecézí. Přihlašovat se můžete na webu krakov2016.signalny.cz.

NĚKOLIK OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2015

Jean Pierre a ti druzí (17. diecézní expedice mládeže: Bretaň 2015)

Donedávna byl pro mne Verdun jen slovem nejasně spojeným s válkou. Když jsem tam (přesněji v nedalekém Douaumontu) strávil několik hodin, zanechalo to ve mně hlubokou stopu, podobně jako třeba Osvětim. Široko daleko,

na loukách i v lese, je země samý dolík, jeden vedle druhého. Není to dílo přírody, jsou to stopy po granátech a dělostřelecké palbě. V památníku je kostnice s ostatky obětí nekonečné zákopové války. Těch mrtvých byl skoro milion. 15 000 identifikovaných je pohřbeno před památníkem.

Ta obrovská plocha pokrytá přesně vyrovnanými řadami křížů (v židovském sektoru deskami, jaké známe ze židovských hřbitovů) je ohromující. Vytáhl jsem fotoaparát a hledal, odkud a jak zachytit tuto velkolepou záležitost. Do objektivu se mi nedařilo dostat tak velký prostor, k tomu bych potřeboval být několik metrů nad zemí. Pořád to nebylo podle mých představ, tak jsem to zkusil obráceně. Otevřel jsem clonu, aby pozadí bylo rozmazané, a zaostřil na jediný náhodně vybraný kříž s tabulkou obsahující jméno, označení vojenské jednotky a datem smrti. Když jsem prohlížel výsledek, byl jsem spokojen, podařilo se.

A jak jsem se tak díval na výsledek svého snažení, najednou jsem si uvědomil, že to všechno kolem sebe беру jako příležitost pořídit zajímavou fotografii, ale vůbec mi nedochází, že to není jen „jako“, že to není dílo zahradního architekta, ale připomenutí něčeho úděsného. To konkrétní jméno patřilo konkrétnímu člověku, který dlouhé měsíce mrznul, mokrul, potil se a taky trásl strachem v zákopech, viděl umírat své kamarády, které nebylo možné bez nasazení vlastního života odnést na ošetřovnu, díky čemuž by mnozí mohli přežít, které nebylo možné ze stejného důvodu pohřbít. Tento Jean Pierre Rouch měl rodiče, sourozence, manželku, děti.

Nechápal, proč se vede tahle válka, proč má střílet na jiné syny, bratry, manžele, otce. Ten vedle taky. A stejně všichni ti ostatní na stokilometrové frontě. Milion chlapů. Jako by zmizeli všichni obyvatelé našeho hlavního města.

Najednou jsem to fotografování vnímal jako zneuctění toho místa, jako urážku všech těch mrtvých. Jako farář bych měl dělat něco jiného. A tak jsem schoval fotoaparát a modlil jsem se. O dva dny později, nedaleko Pointe du Hoc, na hřbitově amerických vojáků padlých po vylodění na osmikilometrové pláži nazvané Omaha, jsem už hroby nefotil, a nikoli proto, že ten hřbitov byl stejný jako u Verdunu. Chodil jsem po pláži, kterou ti kluci museli přeběhnout bez ochrany pod palbou německých kulometů ze strážnice nad pláží. Těch 200 metrů přeběhl jeden z deseti. I tak to stačilo k tomu, aby mohla být otevřena druhá fronta, která donutila fašistické Německo rozdělit síly a způsobila obrat ve druhé, ale vlastně jediné, pouze na 20 let přerušené, světové válce. Chodil jsem po pláži, byl jsem rád, že se tam nikdo nesluní a nekoupe, a vzpomínal jsem na svá vojenská léta. Byl jsem u „pěšáků“, taky jsme se plazili po zemi, vleže kopali zákopy a potom v nich tři dny mrzli v desetistupňovém mrazu, taky jsme se prakticky učili, co máme dělat, když zazní: „Na zteč – vpřed!“ Brali jsme to jako hraní na vojáky. Věděli jsme, že na nás nikdo nevystřelí, že nepřiletí granát, že nebude žádná dělostřelecká příprava. Nebrali jsme vážně sdělení, že se u nás po opuštění obrněného transportéru počítá s průměrnou dobou přežití kratší než 10 minut. Vždyť jsme měli přesně spočítané, kdy to všechno skončí a my půjdeme do civilu. Na Omaha Beach to bylo doopravdy, ale stejně doopravdy jsme to mohli zakusit i my. Bez všech těch jistot a s jedinou nekončící nejistotou. Nebylo mi dobře.

Následující den jsme měli na programu horu svatého Michaela, Mont Saint Michel. Trochu mě děsilo, že je ve Francii po Paříži na druhém místě v počtu návštěvníků, ale přece jen ten ostrov o ploše 1 km², na který se dá při odlivu dojít po mořském dně, jehož podstatnou část zabírá z dvacetikilometrové vzdálenosti viditelný kostel a benediktinský klášter, měl být zklidněním po osobním setkání s válečnými hrůzami, které vůbec nejsou tak daleko, jak si myslíme, když na ně nemyslíme. Nebyl. Napřed to vypadalo, že se tam vůbec nedostaneme kvůli stávce zemědělců, kteří zablokovali všechny přístupové cesty. Naštěstí to šlo pěšky po cyklostezce, i když to znamenalo několik kilometrů navíc. Brali jsme to jako pouť a díky tomu, že jsme cíl od začátku cesty viděli, uběhlo to docela rychle. Jakmile jsme prošli branou, změnili jsme se z poutníků směřujících za tichem, zamyšlením a modlitbou, v obyčejné turisty, protože nám nic jiného nezbylo. Relativně klidné

místo bylo možné na pár minut najít v nějakém zákoutí na hradbách, ale i tam se brzy objevil hluchý hlouček turistů. A tam, kde by člověk automaticky hledal ticho a klid, v kostele a v klášteře, najde dnes cosi jako strašidelný zámek nebo satanistické doupě. Draci, děsivé postavičky strašidelných bytostí, červená blikající světla, a do toho ty nejděsivější zvuky, jaké lze v přírodě zaslechnout. Jenže tohle nebyl prales, tohle bylo místo, kde se kdysi řeholníci v tichu modlili za odvrácení všeho zlého, co člověka děsí a ohrožuje. Moc nechybělo, abychom se přidali k plačícím dětem, které sem rodiče přivedli netušíce, co je tu čeká. Převelice jsme Francouzům přáli, aby se i oni dočkali navrácení státem zabaveného majetku a mohli mu vrátit původní smysl; a velebili jsme naše památkáře, kteří by určitě nedopustili, aby se takto využívala památka starší než 1000 let, které by ani nenapadlo odstranit z katolického kostela důsledně všechny sochy svatých a všechny kříže, nenechat tam ani jediný.

Tak za tohle položil život Jean Pierre Rouch a všichni další u Verdunu i jinde?

Jenže člověk by neměl jen kritizovat. Když jsem tak přemýšlel o tom, že by bylo lepší, kdyby v tom zabaveném klášteře bylo tak jako před padesáti lety i nadále vězení, které přece jen má cosi společného s nápravou mravů, zatímco ten současný zdroj zábavy a zisku je od ní na míle vzdálen, vzpomněl jsem si na to svoje fotografování vojenských hrobů, na to, že jsem i já v Douaumontu dělal vlastně totéž, dělal jsem, co mě bavilo a to podstatné mi unikalo. Nikdo nejsme imunní proti věcem, které mají svou přitažlivost, leckdy i opodstatněnou, kterou však mohou překrýt něco lepšího a mnohem důležitějšího.

Ty fotky mazat nebudu, snad je v nich přece jen obsaženo sdělení, že život není jen zábava. Ale až zase někdy budu zpívat „dědictví otců zachovej nám, Pane“, nebudu při tom myslet jenom na svatého Cyrila a Metoděje. *Václav Trmač, farář*

Růžemi rozkvetlé Lisieux nás přivítalo s otevřenou náručí. Rozkvetlé těmi růžemi, kterými svatá Terezička přislíbila zasypávat zemi. A tak to také plní. V Lisieux, místě jejího života, si to člověk možná uvědomí o trochu silněji než jinde. Ať už navštíví Les Buissonets, dům Terezčina dětství, Karmel, kam se uchýlila v dospělosti, nebo baziliku, postavenou až po její smrti a svatořečení. I my expedičníci jsme tato místa navštívili. V bazilice jsme slavili krásnou nedělní mši svatou s přímlovami v češtině. Modlili se u hrobu Terezčina i u hrobu jejích, nedávno svatořečených, rodičů. Růže jsme si odtud přivezli s sebou domů. Svatá Terezička jimi totiž zasypala i nás. *Anna Brodinová*

Ohlédnutí za prvním rokem Zelené hory pod správou farnosti

Blíží se konec roku a první celá návštěvní sezóna v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře pod „staronovým“ správcem je již téměř za námi.

Naším hlavním přáním bylo poutní místo na Zelené hoře všem více otevřít. Od konce srpna roku 2014 jsme již dokázali na Zelenou horu přilákat především více Žďáráků, lidí z okolních obcí, ale také více poutníků a návštěvníků nejen z České republiky. O splnění našeho předsevzetí svědčí čísla, která ukazují, že již v loňském roce navštívilo poutní kostel sv. Jana Nepomuckého více než 30 000 návštěvníků, letos máme opět nakročeno k tomu, abychom koncem roku tuto hranici v počtu návštěvníků překonali. Pro srovnání, v roce 2013 byla roční návštěvnost 23 042.

Změna vlastníka také přispěla především k tomu, že se po několika letech mohly opět rozjet práce na opravách poutního kostela. V loňském roce došlo k opravě podlahy v sakristii a celkově k jejímu novému vybavení. Od podzimu 2014 se také stále pracuje na rozvedení elektroinstalace do všech pater kostela. Hlavním úkolem pro letošní rok byly restaurátorské a stavební práce v prostorech chórků na prvním ochozu, jejichž stav byl v srpnu 2014 označen jako havarijní. Díky přísné památkové ochraně kulturního dědictví jsou veškeré práce přísně sledovány očima památkářů a práce vykonávány certifikovanými odborníky, a proto i mnohdy trvají déle než bychom si dokázali představit. Ale výsledky jejich práce rozhodně stojí za to a věříme, že i Vy jejich práci na prvním ochozu budete moci brzy vidět a posoudit.

Od začátku listopadu jsou v interiéru kostela k vidění také nově zrestaurované lucerny a svícny, pod kterými jsou opravené dekorace maleb od malíře a restaurátora Jiřího Štourače. Nově nám také budou sloužit zrestaurovaná zrcadla, která mají zabudovanou elektrickou svíčku, která imituje světlo ze skutečné svíčky.

Práce na celém poutním místě budou pokračovat ještě v několika následujících letech, a proto bychom Vás chtěli poprosit o trpělivost a shovívavost při vašich návštěvách.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na opravách poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, a také bychom chtěli poděkovat celému průvodcovskému týmu, který se po celý rok věnuje tisícům poutníků a návštěvníků a jejichž práce není ve stavebním ruchu vůbec jednoduchá.

Na setkání s Vámi se všichni těšíme ještě v letošním roce o Vánocích.

Požehnané svátky vánoční a šťastný nový rok přeje *kastelánka Lenka Houbová*.

Sdružení křesťanských seniorů (SKS) bilancuje

V roce 2015 se pravidelně uskutečňovala setkání v prostorách České pojišťovny. Pro zájemce byla cvičení Klubu aktivních seniorů (KLAS) ve Žďáru n. S. i na Moravci.

Květnový zájezd do Kroměříže přinesl jeho účastníkům zážitky z Květné zahrady, Arcibiskupského zámku a kroměřížských kostelů. Na cestě domů jsme navštívili archeoskanzen v Modré a zakončili modlitbou na Velehradě.

Cyklisté si na podzim prohlédli Sázavskou vrchovinu, Zruč nad Sázavou, přehradu Želivku a duši občerstvili na mši svatě v Číhošti.

SKS přispělo v rámci komunitního plánování města Žďáru nad Sázavou k řešení problematiky umístění laviček ve městě.

Stanislav Kodys se zúčastnil zářijové regionální konference Evropské unie seniorů (ESU) v Münsteru. Jedním ze závěrů konference je snaha vyvíjet nové koncepty, aby přispěly k „age-friendly society“ („k stáří přátelské společnosti“), jako na jedné straně povinnosti k samotným seniorům, ale také jako výzvě pro úřady na všech rovinách a skupiny a poskytovatele služeb ve všech oblastech společnosti. Bývalá spolková ministryně, paní Lehrová, staví prevenci a rehabilitaci před péčí, neboť stáří nemusí neodvratně znamenat potřebu péče. Prevence znamená kontrolu rizikových faktorů, kterým se dá částečně čelit tělesnými a duševními aktivitami. Její základní výzva zní: Dlouhověkost zavazuje k zdravému a kompetentnímu stárnutí. Koncem 50. let začínala seniorská práce v Německu s otázkou: „Co může dělat společnost pro seniory?“

V září navštívil Žďár nad Sázavou na pozvání SKS ministr kultury Daniel Herman. S představiteli města a podnikatelů spoluotevřel společně s hrabětem Kinským Muzeum nové generace. Po prohlídce kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře, spojené s výkladem Ing. Františka Laštovičky, navštívil knihovnu M. J. Sychry a žďárské kino. Na besedě s občany na Staré radnici zodpověděl dotazy přítomných, které se kromě kultury dotkly i politiky a problémů ČR.

Po „letní přestávce“ pokračovaly besedy v prostorách ČP. Velmi zajímavé bylo povídání „Izrael – Sinaj, poutní zájezd v roce 1997“. Zájezd pořádala farnost od sv. Prokopa. Je možnost objednat si DVD na tel. 608 970 229.

Výsledkem návštěvy ministra kultury je prosincová beseda o rekonstrukci Zelené Hory, která bude 12. 12. 2015 od 9:00 hod v prostorách České pojišťovny.

Rok 2016

Na první pololetí jsme připravili pro zájemce z řad seniorů program: „Učit se celý život – aktivní senior“. Sejdeme se jednou měsíčně v sobotu, přednášky a diskuse budou cca 240 min.

Zahájíme 9. ledna 2016 v 9:00 mší svatou v kostele sv. Prokopa a poté přejdeme do budovy České pojišťovny. Téma: Sociální učení Církve jako východisko k řešení ekonomických, sociálních a environmentálních dilemat (Laudato sí).

13. 2. 2016 od 9:00, Česká pojišťovna, téma: „Etika v podnikání a společenská odpovědnost podnikání“.

12. 3. 2016 od 9:00, téma: „Mezigenerační spolupráce a solidarita – základ evropské občanské společnosti“.

9. 4. 2016 od 9:00, téma: „Světová náboženství – jejich vzájemný vztah a dialog“.

14. 5. 2016 od 9:00, téma: „Média a moc“.

11.6.2016 od 9:00, téma: „Životopisy svatých ve vztahu k dnešku“.

Tento program je pilotní projekt SKS, který chceme odzkoušet u nás. Dle poznatků z jeho průběhu bude pokračovat v SKS ČR. Záměstci se mohou hlásit na tel.: 602 646 755, nebo 608 970 229.

Tradiční zájezd SKS bude ve středu 25. 5. 2016. Trasa: Kutná Hora, Posázaví a okolí. O detailech se zájemci včas dozvědí.

Za SKS přejeme požehnané vánoční svátky a vše dobré pro duši i tělo v roce 2016.

Jaroslav Hulák, předseda SKS Žďár nad Sázavou

Pod filipínským nebem

Uplynula už delší doba, kdy jsme v únoru se synem putovali po Filipínách a poznávali tuto exotickou ostrovní zemi v Tichém oceánu, přesto jsou naše zážitky dosud aktuální a snad i zajímavé.

Poznali jsme život prostých lidí, viděli honosné budovy, přepych luxusních nákupních středisek a naproti tomu skromné pouliční stánky a až otřesou bídu tamní žebrající chudiny, obdivovali mnoho historických památek, pevností a parků. Spali jsme na šesti místech v devíti hotelech a ubytovnách, několik nocí zabralo únavné cestování. V každém městě panoval pro nás obrovský dopravní chaos, kvalita silnic byla, mírně řečeno, velmi neutěšená. Místní obyvatelé byli vesměs přátelští, servírky příjemné a vstřícné, všudypřítomní psi přitulní. Při večerních posezeních v restauracích a barech (se stoly a židlemi až na plázech) nám stoupající přílivové vlny šplouchaly až na paty, nad hlavou se tyčily palmy nebo zářila hvězdná obloha.

Měli jsme spoustu cestovatelských zážitků, ale našli jsme si čas a příležitost, abychom si každou neděli (a pokud nám to vyšlo, i ve všední dny) nejenom prohlédli zvenčí i zevnitř křesťanské chrámy, ale byli účastni také na bohoslužbách – neboť na Filipínách převažuje katolicismus a katedrál je ve městech hodně.

Uvítali jsme, že se slouží mše svatá několikrát denně (a některé i anglicky, takže se dá mluveným i zpívaným slovům rozumět). Bohoslužby mají své odlišnosti od našich zvyklostí, ale zároveň mají sympatickou vzájemnost. Kostely jsou rozlehlé a většinou z několika stran průchozí (takže tam profukuje průvan a občas se zatoulá i pes), dění u oltáře a slova modliteb i zpěvu se promítají na obrazovky po bocích kostela, hudbu místo varhan obstarají dva až tři kytaroví muzikanti a zpěvačka. K oltáři nechodí mnoho ministrantů, pouze ti dospělí, kteří tam mají konkrétní úkoly (čtení, zpěv, a to i ženy nebo dívky). Při modlitbě Otče nás je velmi působivé, když se kněz a jeho pomocníci u oltáře i věřící v každé řadě lavic uchopí za roztažené ruce; při pozdravení pokoje se nepodávají ruce, zdraví se úklonou k okolostojícím; po skončení bohoslužby následuje vždycky srdečný potlesk. Lidé jsou svátečně oděni (byť třeba chudě, ale důstojně), aktivní účast nás Evropanů vnímají pozitivně, ale před kostelem ti nejubožejší chtěli almužnu.

Alois Bradáč

VÝHLEDY DO ROKU 2016

Kurz pro průvodce a širokou veřejnost 2016

Kurz bude probíhat ve třech po sobě jdoucích sobotách. Během každého programu budou hlavní přednášky v 15:00 a v 18:00 hodin a mezitím možnost účasti na mši svaté na Zelené hoře v 16:30 a malé občerstvení. Účastnický poplatek bude dobrovolný.

16. ledna 2016

15:00 Ing. Petr Macek, Ph.D.: *Santini a jeho architektura*

18:00 Prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.: *Vznik a rozšíření cisterciáckého řádu*

23. ledna 2016

15:00 PhDr. Irena Bukačová: *Duchovní poselství baroka*

18:00 Ing. František Laštovička: *Osobnosti žďárských opatů*

30. ledna 2016

15:00 Prof. PhDr. Kateřina Charvátová, CSc.: *Každodennost cisterciáckého kláštera*

18:00 Mgr. Radka Těšínská Lomičková Ph.D.: *Znaková řeč v mnišské komunitě*

V těchto dnech se těšíme na druhý díl knihy o historii žďárského kláštera. Po první knize „Portrét imaginární tváře“, která představovala umělecké osobnosti dávné i nedávné minulosti, které tvořily architekturu i uměleckou výzdobu žďárského kláštera a Zelené hory, navazuje nově vydaná kniha, jež pojednává o zakladatelských rodech a jednotlivých osobnostech, které stály u počátků kláštera Fons beatae Mariae Virginis. Autorem knihy je koordinátor oprav našich památek Ing. František Laštovička a cena knihy bude 150,- Kč.

Představení knihy a možnost jejího zakoupení bude poprvé v den slavnostního otevření Svaté brány v neděli 20. prosince.

P. Vladimír Záleský

Angličtí přátelé se chystají přiložit ruku k dílu

Ve dnech 11. až 18. června se do Žďáru chystá šest dobrovolníků z Anglie. Proč? Rádi by nám pomohli na cestě k obnově památek v naší péči. Finančně nás již v minulosti štědře podpořili: nejprve příspěvkem na obnovu jedné ze zповědnic, později zprostředkováním grantu Headley Trust na rekonstrukci horní části oltáře a letos máme přislíbený

příspěvek na rekonstrukci chórových lavic.

Nadace The Friends of Czech Heritage, jejíž patronkou je Eva Jiříčná, česká architektka žijící v Anglii, však usiluje také o vzájemné propojení lidí z České republiky a jejich příznivců v Anglii. Proto se letos pokusíme uspořádat první pracovní pobyt šesti dobrovolníků z Anglie, jehož cílem budou terénní práce na Santiniho Dolním hřbitově, případně spolupráce na obnově Zelené hory. Rádi bychom, aby se tato „pracovní dovolená“ stala nejen příležitostí, jak pomoci s opravami architektonického dědictví, ale také možností navázání živých vztahů a třeba i procvičení angličtiny během několika společných dnů strávených s rodilými mluvčími. Zveme tedy (nejen) naše farníky:

13. až 17. června 2016 se můžete zapojit do týdne „pracovní dovolené“ určené pro šest Angličanů a šest místních. Bude se jednat o nenáročný terénní, případně stavební práce a opravu mobiliáře. Odměnou vám bude společný výlet po místních památkách v neděli 12. června a příležitost procvičit si anglickou konverzaci s rodilými mluvčími v praktických každodenních situacích.

A pokud by vás tato forma zaujala a chtěli jste si ji vyzkoušet mimo Žďár, můžete se od 9. do 16. září 2016 připojit ke skupině anglických dobrovolníků při obnově parku u zámku Krásný Dvůr v západních Čechách. Účastníky kromě zajímavého česko-anglického pracovního týdne čeká jednodenní prohlídka Karlových Varů.

Bližší informace o obou akcích vám poskytne Zbyněk Vintr (zbvintr@seznam.cz, mobil: 777 110 829). Těšíme se na zajímavý letní týden s vámi!

Domácí hospicová péče

Domácí hospicová péče pomáhá lidem bojujícím s těžce nevyléčitelným onemocněním a také umírajícím všech věkových kategorií v jejich domácím prostředí. Poskytuje odbornou paliativní péči, a to v případě potřeby nepřetržitě 7 dní v týdnu, 24 hodin denně. Jedná se o komplex služeb, poskytovaných pacientovi v domácím prostředí.

Odbornou zdravotní službu poskytují pacientům lékaři z oboru paliativní medicíny a léčby bolesti ve spolupráci se zdravotními sestrami.

Zdravotní péče je pro pacienta zdarma. Kromě zdravotní péče zajišťují pracovníce sociální služby pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně, při zajištění stravy, vyřizování příspěvku na péči apod. Sociální služba je zpoplatněna dle ceníku. V případě potřeby nabízí služba svým uživatelům k pronajmutí zdravotnické a kompenzační pomůcky.

Domácí hospicová péče nabízí službu psychologa a duchovních různých církví či církevních denominací podle přání uživatele.

Kontakt na vedoucí Domácí hospicové péče: Marie Miličková, mob. 739 389 244

Oblastní charita Žďár nad Sázavou, www.charita.cz

Svatý rok Božího milosrdenství

*Úvodní kapitoly z buly Misericordiae
Vultus vyhlášující mimořádný Svátý rok
Milosrdenství*

František, římský biskup a služebník
Božích služebníků, všem, kdo čtou tento
list: milost, milosrdenství a pokoj!

1. Ježíš Kristus je tváří Otcova
milosrdenství. Tajemství křesťanské víry je
patrně shrnuto v tomto slovu. Milosrdenství
ožilo, stalo se viditelným a dosáhlo svého
vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně
milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a
milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), dával nadále
poznávat svoji božskou přirozenost různými způsoby a v mnoha dějinných
momentech. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle Jeho plánu spásy všechno
připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku
definitivně. Kdo vidí Jeho, ten vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým
slovem, svými gesty a celou svojí osobou zjevuje Boží milosrdenství.

2. Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti,
vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které
zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin,
kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá
v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého v životě
potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce
naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu.

3. Jsou chvíle, kdy jsme ještě silněji voláni upřít svůj zrak k milosrdenství,
abychom se stali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil Mimořádné
jubileum Milosrdenství jako dobu příhodnou pro církve, aby umožnila věřícím
vydávat silnější a účinnější svědectví.

Svatý rok bude zahájen 8. prosince 2015 na slavnost Neposkvrněného Početí. Tato liturgická slavnost ukazuje způsob, jakým Bůh jedná již od počátku našich dějin. Po hříchu Adama a Evy Bůh nechťel ponechat lidstvo samotné a napospas zlu. Proto zamýšlel a chtěl Marii svatou a neposkvrněnou v lásce (srov. Ef 1,4), aby se stala Matkou Vykupitele člověka. Na tíži hříchu odpovídá Bůh plností odpuštění. Milosrdenství bude vždycky větší než každý hřích, a nikdo nemůže klást omezení Boží lásky, která odpouští. Na slavnost Neposkvrněného Početí budu mít to potěšení otevřít Svatou bránu. V tomto případě půjde o bránu Milosrdenství, kde bude moci každý, kdo vstoupí, zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději.

Následující, třetí adventní neděle, bude otevřena Svatá brána v římské katedrále, v bazilice sv. Jana na Lateránu. A potom Svatá brána v ostatních papežských bazilikách. Stanovuji, aby tuto neděle v každé místní církvi, v katedrále, která je mateřským chrámem pro všechny věřící, anebo v konkatedrále či v jiném kostele zvláštního významu byla otevřena tato brána Milosrdenství pro celý Svátý rok. Podle rozhodnutí ordináře ji bude možno otevřít také v jiných svatyních, které jsou metou mnoha poutníků, kteří jsou na těchto posvátných místech často v srdci pohnuti milostí a nacházejí cestu obrácení. Každá místní církev proto bude přímo zapojena do Svatého roku jakožto mimořádného momentu milosti a duchovní obnovy. Jubileum proto bude slaveno v Římě stejně jako v místních církvích jako viditelné znamení společenství celé církve.

4. Zvolil jsem datum 8. prosince, které nabylo významu v nedávných dějinách církve. Otevřu totiž Svatou bránu v den padesátého výročí zakončení Druhého vatikánského ekumenického koncilu. Církev cítí, že je třeba onu událost mít v živé paměti. Tehdy začala nová etapa jejích dějin. Otcové shromáždění na koncilu pocítili silně a jako opravdové vanutí Ducha požadavek mluvit k lidem svojí doby o Bohu srozumitelněji. Byly zbořeny hradby, které bohužel příliš dlouhou dobu uzavíraly církev v privilegované pevnosti, a nadešel čas zvěstovat evangelium nově. Nová

etapa neustálé evangelizace. Nový závazek pro všechny křesťany, aby s větším nadšením a přesvědčením dosvědčovali svoji víru. Církev pocítila odpovědnost, že má být ve světě živým znamením Otcovy lásky.

Vybavují se významná slova svatého Jana XXIII. při zahájení koncilu, kterými ukázal, kudy je třeba jít: „Kristova nevěsta chce nyní raději podat lék milosrdenství než sahat po těžkých zbraních... Katolická církev pozvedající tímto ekumenickým koncilem pochodeň katolické pravdy se chce ukázat jako nejlaskavější matka všech, dobrotivá, trpělivá, pohnutá milosrdenstvím a dobrotou vůči těm dětem, které jsou od ní odloučeny“. Ke stejnému horizontu odkázal také bl. Pavel VI., který při zakončení koncilu řekl: „Chceme podotknout, že vyznáním našeho koncilu byla především láska (caritas)... Starobylý příběh Samaritána byl paradigmatickým spiritualitě tohoto koncilu... Modernímu světu se od koncilu dostalo proudu sympatií a úžasu. Ano, poukázalo se na omyly, protože si to žádá láska neméně než pravda, ale lidem se dostalo jen povzbuzení, úcty a lásky. Koncil vyslal soudobému světu namísto deprimujících diagnóz povzbuzující pomoc a namísto neblahých předpovědí poselství důvěry. Jeho hodnoty nejenom respektoval, ale ctil, jeho snahy podpořil, jeho očekávání očistil a požehnal... Měli bychom zdůraznit ještě něco. Veškeré věroučné bohatství bylo zaměřeno jediným směrem, totiž tak, aby sloužilo člověku. Člověku ve všech jeho situacích, ve všech jeho slabostech a ve všech jeho potřebách.“ S těmito pocity vděčnosti za to, co církev obdržela, a s odpovědností za úkol, který nás očekává, projdeme Svatou Branou v plné důvěře, že nás provází Zmrtvýchvstalý Pán, který je nám v našem putování stálou oporou. Duch svatý, jenž vede kroky svých věřících, aby spolupracovali na díle spásy uskutečněné Kristem, ať vede a podporuje Boží lid a pomáhá mu kontemplantovat tvář milosrdenství.

5. Jubilejní rok bude zakončen liturgickou slavností Krista Krále 20. listopadu 2016. V tento den, po uzavření Svaté brány, budeme naplněni pocitem vděčnosti a díky k Nejsvětější Trojici, že nám darovala tak mimořádný čas milosti. Svěříme život církve, celé lidstvo a nezměrné veškerenstvo Kristu Pánu, aby udělil své milosrdenství jako jitřní rosu dějinám, o jejichž plodnost budou všichni usilovat. S přáním, aby budoucí roky byly prostoupeny milosrdenstvím, šly vstříc každému člověku a přinášely dobrotu a Boží něhu! Kéž ke všem, věřícím i vzdáleným, dojde balzám milosrdenství jako znamení Božího království, které je již mezi námi.

Další myšlenky z buly Misericordiae Vultus přineseme ve velikonočním čísle

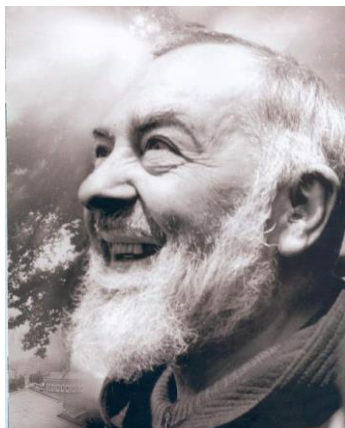
Sv. P. Pio z Pietrelciny – patron zpovědníků v roce milosrdenství

Během roku milosrdenství budou v Římě vystaveny ostatky otce Pia. Je to odpověď na přání papeže Františka, aby ostatky otce Pia byly přítomny v Římě na popeleční středu, odkud budou vysláni tzv. misionáři milosrdenství. Sv. Pius z Pietrelciny, známý jako neúnavný a trpělivý zpovědník, se má v této souvislosti stát drahocným znamením pro všechny zpovědníky, aby byli skutečnými představiteli milosrdenství nebeského Otce. (Radio Vaticana 3.8.2015)

Tolik zpráva o světcích, jehož ostatky zatím nikdy neopustily San Giovanni Rotondo, kde tento kapucín žil posledních 50 let svého života a kde jsou v kryptě jeho ostatky uchovávány. Toto místo se stalo jedním z nejnavštěvovanějších poutních míst v Itálii. Kdo je tento kněz, který byl spojován s rokem kněžství a nyní v roce milosrdenství se má stát příkladem kněží ve službě svátosti smíření?

Otec Pio, vlastním jménem Francesco Forgione, se narodil v městečku Pietrelcina v chudé oblasti jižní Itálie v roce 1887. Už v pěti letech se u něj projevila touha zasvětit svůj život Bohu, poznamenává jeho zpovědník otec Agostino. V té době se u něj také začínají projevovat jak zjevení a extáze, tak i útoky zlého ducha, které trvaly po celý jeho život. Ke vstupu do kapucínského řádu a vysvěcení na kněze dochází v roce 1910, které proběhlo o 10 měsíců dříve kvůli vážnému zhoršení zdravotního stavu. Jeho život v ústraní kláštera se výrazně mění v roce 1918. Tehdy obdržel jako první kněz stigmata, pět ran Kristových. Rány byly otevřené po celou dobu jeho života. Každý den ztratil asi kávový šálek krve, přesto se nikdy nezanítily a krev vydávala pronikavou vůni. Tato zpráva se přes veškerou snahu o utajení rychle rozšířila také díky senzacechtivým novinářům. Davy věřících i zvědavců začaly směřovat do malého kláštera na pohoří poloostrova Gargano. Nechtěná popularita a zkreslené informace vedly k tomu, že byly vydány různé zákazy vedoucí k přerušení zpovědí a mši svatých sloužených na veřejnosti.

Otec Pio měl mnoho mystických darů, například dar čtení v srdcích lidí (kardiognoze), díky kterému dokázal ve zpovědi říci i hříchy, které dotyčný dříve

nevyznal. Fyzická vyčerpanost, duchovní útoky Božího nepřítele a různé restriktce jej proměňovaly v Krista ukřižovaného a vzkříšeného. Když byl vyzván, aby se vyjádřil ke svému stavu, řekl: „Žiji mrtvý.“ Toto soužení nabízel jako oběť dostiuchnění za hříchy svých bratří a sester. Pokora, se kterou poslušně přijímal všechny události, spojená s naléhavou modlitbou měla dalekosáhlé následky. V San Giovanni Rotondo někteří došli k fyzickému uzdravení, mnozí jiní k uzdravení své duše ve svátosti smíření a návratu k pravdivě žité víře.

Když papež Benedikt XVI. v roce 2009 navštívil San Giovanni Rotondo, ve své homilii pronesl: *„Otec Pio, tak jako jiní velcí muži Boží, se stal – duší i tělem – modlitbou. Zůstal spojen s Kristem a měl neustále na zřeteli hlubinu lidského dramatu, a proto se obětoval a obětoval mnohá svá utrpení, dovedl se stravovat ve službě nemocným a poskytovat jim úlevu, což je přednostním znamením Božího milosrdenství, jeho království, které přijde, ba už je ve světě, vítězství lásky a života nad smrtí. Vést duše a poskytovat úlevu v utrpení – tak lze shrnout poslání svatého Pia z Pietrelciny.“*

P. Tomáš Fránek

Můj nejkrásnější růženec

Jednou se mi v chóru stalo, že jsem nenalezl nikoho, s kým bych se modlil, a byl jsem velmi ospalý, takže jsem nemohl dokončit jediný růženec. Brzy ráno jsem vstal na mši, večer jsem šel spát o půlnoci poté, co jsem se pomodlil mnoho růženců. Při zpovědi jsem to vyznal: „Otče, když se modlím růženec, chce se mi velmi spát, ale snažím se neusnout“. Otec Pio mi odpověděl: „Můj synu, to je ten nekrásnější růženec! Kde je víc snahy, tam je víc lásky.“

Otec Pio a modlitba za druhé

V bráně, která vede z chodby vrátnice do refektáře, nějaká žena křičela: „Otče, modlete se za mě!“. Otec Pio hned odpověděl: „Já se za tebe modlím, ale ty se musíš za sebe modlit také“. Pak se obrátil ke mně, který jsem mu stál po boku a řekl: „Je to pravda Piri? Nejprve se každý musí modlit za sebe a pak teprve žádat o modlitbu druhé.“ A já, překvapený, že jsem se stal partnerem dialogu, jsem si pospíšil s ujištěním: „Je to přesně tak!“. Dostal jsem lekci. Nejdříve se musím modlit za sebe a pak mohu žádat druhé, aby se za mne modlili. Otec Pio se modlil neustále. Spával velice málo. On sám mi jednou řekl: „V noci nespím, modlím se.“

Vzpomínky na otce Pia Mons. Pierina Galeone z knihy Padre Pio, mio padre

Pallotini ke Svatému roku Božího milosrdenství

Mimořádný Svatý rok milosrdenství, který vyhlásil Svatý otec František, začne už 8. prosince 2015 a potrvá do 20. listopadu 2016. Místem, na které už od roku 2008 putují z celé republiky poutníci k Božímu milosrdenství je kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě.

Službou pro tento kostel, který vznikl v letech 2002 – 2008 péčí tehdejšího faráře, P. Pavla Habrovce, místních farníků a věřících,

pověřil v roce 2009 brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle řád pallotinů (Společnost katolického apoštolátu), který do té doby působil ve Staré Boleslavi.

Řád pallotinů, jehož zakladatelem byl římský kněz, sv. Vincenc Pallotti, působí v republice od roku 2002. V roce 2006 začali pallotini ve Staré Boleslavi vydávat časopis „Apoštol Božího milosrdenství“ věnovaný účtě k Božímu milosrdenství. V roce 2007 byli pallotini Českou biskupskou konferencí pověřeni funkcí koordinátora kongresů o Božím milosrdenství, které se konají po celém světě od roku 2008. Po svém příchodu do Slavkovic otcové pallotini zavedli pravidelné zpovídání a nastartovali několik pastoračních projektů pro šíření účty k Božímu milosrdenství. Jedním z projektů je kruh vzájemné modlitby o Boží milosrdenství (Kniha milosrdenství), ke kterému se připojilo už přes 1 600 osob z celé republiky. Důležitým projektem, který našel ozvěnu také u mladých, je každoroční pěší pout' k Božímu milosrdenství. Pout' se koná každoročně v červenci ze tří směrů: z Fulneku, z Hodonína a z Prahy.

Otcové pallotini ze Slavkovic byli také iniciátory projektu Nikodémova noc, který již překročil hranice České republiky (www.nikodemovanoc.cz). Kostel ve Slavkovicích je stále více navštěvovaný a získal své místo v povědomí mnoha lidí.

„Není potřeba lásku vymýšlet, jde o to zamilovat se,“ říká představený pallotinů v České republice P. Wojciech Zubkowicz. „Boží milosrdenství není okrajové téma. Z Božího milosrdenství všichni žijeme. V teologii se zdůrazňuje význam Boží milosti. Svatý Pavel neustále Židům připomínal, že ospravedlnění dojdou ne na základě svých spravedlivých skutků, ale vírou v Ježíše Krista. Víra je milost, spása je milost. A

každá milost pramení z Božího milosrdenství. To je to, co připomíná v bule „Misericordiae Vultus“ svatý otec František: „Bůh nemusí, ale chce.“ My jsme si tak zvykli na Boží milosrdenství, že když Pán Ježíš, nikoliv jenom skrze sv. Faustynu, ale i skrze mnohé svaté, připomínal, že je potřeba Boží milosrdenství velebit a oslavovat, bylo občas slyšet hlasy, že se přece Boží milosrdenství v církvi uctívá odedávna, tak proč zvláštní úcta k Božímu milosrdenství? Osobně si myslím, že Boží milosrdenství není jenom teologické téma, ale je to především tajemství, a to velmi intimní. Je to polibek, který otec nebo matka dává svému dítěti. Tam se to také neřeší, nedělají se teologické rozbory, a nikdo se neptá: Proč? Tam se pohybujeme jenom na jedné úrovni: že polibek, coby projev lásky, byl udělen a byl přijat. Jenomže my vidíme, že často člověk Boží milosrdenství nepřijímá. Na druhou stranu však přece jenom jaksi cítíme, že někde, v hloubi srdce, pod nánosem zla, hoří v člověku touha po tomto otcovském políbení. A v tom okamžiku je důležité člověka povzbudit, aby se nebál hledat, aby se nevzdával a neměl strach odevzdat Otci všechno, co nese. Proto, a jsem o tom přesvědčen, nabídka Božího milosrdenství musí znít neustále. Není to něco nového. Lásku také není potřeba znova vymýšlet. Je ale veliký rozdíl žít s vědomím, že existuje láska, nebo být zamilovaným. Kdybychom napsali, že se ve Slavkovicích proměňuje voda ve víno, asi by nás život dost rychle přesvědčil, že potřebujeme větší zázemí pro tento poutní prostor. Tajemství proměny se na tomto místě neustále dokonává v životě mnoha lidí. Letos na svátek Božího milosrdenství jsme podali kolem dvou tisíc svatých přijímání. Není to znamení pro nás všechny, i pro pastýře? Proto také zveme do kostela ve Slavkovicích všechny: přijďte, a to nejenom ve Svatém roce milosrdenství.“

Svatý rok milosrdenství bude doprovázet ve Slavkovicích bohatá nabídka. Podrobný program poutí bude zveřejněn v prosinci na www.slavkovice.cz, už teď ale otcové pallotini zvou do Slavkovic na každoroční hlavní poutě: svátek Božího milosrdenství (3. 4. 2016), pouť ke cti sv. Faustyny (8. 10. 2016), pěší pouť (9. - 16. 7. 2016) a také na poutě třetích sobot v měsíci.

Mimořádnou událostí, na kterou do Slavkovic zve společně s pallotiny také Česká biskupská konference, bude Pouť k Božímu milosrdenství ve Svatém roce milosrdenství, která se uskuteční v sobotu 11. června 2016. Mše svatá, jenž začne v 14.00 hodin, bude spojena se zasvěcením Božímu milosrdenství.

Vzpomínka na paní varhanici Marii Laušmanovou

Paní varhanice se narodila 20. května 1971 v Novém Jičíně. Byla vymodlené dítě, rodiče se na ni nesmírně těšili. Dokonce už před narozením pro ni měli doma klavír. Do hudební školy začala chodit v 5 letech.

Po hudební škole následovala Lidová konzervatoř, kde studovala hru na varhany. Ve 14 letech začala hrát při mších svatých v Kopřivnici. Celkem tam hrála 15 let. Po vystudování gymnázia v Příboře nastoupila do zaměstnání v Tatře. Pracovala jako sekretářka a při práci vystudovala Teologickou fakultu v Olomouci.

V Kopřivnici vedla scholu, secvičila několik divadelních her na různá náboženská témata (například Živý Betlém, Ježíš Nazaretský, Svatý Václav, Broučci, Divadlo světa). Divadelní hry nejen secvičovala, ale některé i sama napsala, obstarala peníze na kostýmy, zařídila tisk programů a mnoho dalších souvisejících věcí. Pomáhala přitom celá rodina.

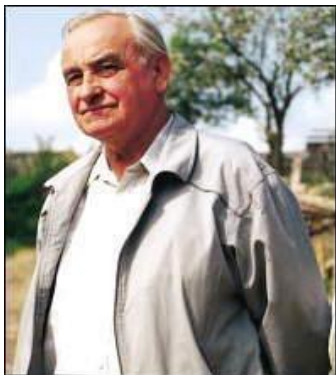
Po svatbě se odstěhovala za svým mužem do Žďáru. Nejprve hrála v klášteře a potom ve farním kostele svatého Prokopa. S mužem adoptovali Sáru, vychovávali spolu i kluky Marcela a Daniela. Velmi se angažovala pro farnost. Když bydleli ve Světnově, začala s ostatními sousedy hrát ochotnické divadlo, ale to už byly převážně pohádky... Také byla 4 roky místostarostkou Světnova.

V kostele svatého Prokopa se aktivně zapojila do života farnosti, hrála na varhany, zpívala a zvala nejrozličnější hudebníky (houslisty, klarinetisty, trubače a zpěváky). Na Vánoce a Velikonoce doprovázela chrámový sbor a zorganizovala také generální opravu varhan v roce 2014.

Byla činorodá, aktivní, nadaná mnoha talenty, které dokázala využít ve prospěch ostatních. Zemřela náhle v sobotu 21. listopadu 2015 v předvečer svátku Ježíše Krista Krále a památky sv. Cecílie, patronky hudebníků, zaopatřena svatými svátostmi. Za farnost svatého Prokopa, všechny farníky a hudebníky patří Marii Laušmanové náš velký dík.

P. Tomáš Holý

Biskup skryté církve Fridolín Zahradník, manžel a otec, pokrývač, vězeň režimu, spoluzakladatel sdružení Emauzských domů

Zemřel 19. listopadu 2015 v Rychnově nad Kněžnou. Narodil se tamtéž 16. září 1935. Pocházel z katolické rodiny, otec vlastnil cementárnu, znárodněnou po puči v roce 1948. Fridolín od šesti let ministroval, byl členem rychnovského Orla a skautského oddílu Legio Angelica.

Před rokem 1950 chtěl se svým bratrem vstoupit do kněžského semináře, ale pro jejich původ jim bylo studium zakázáno. Nastoupil tedy jako dělník do družstva Kovovýroby. Později pracoval v rychnovské nemocnici, ale když byly povoleny interrupce, odešel jako pomocná síla i s primářem gynekologie a dalšími lékaři.

Od padesátých let vznikaly tajné struktury církve, jejichž posláním bylo vyplňovat mezery v pastýřské činnosti prořídlé struktury církve, zasažené uvězněním mnoha biskupů a kněží. Nebylo jasné, do jaké hloubky zasáhne destrukční činnost režimu, jež církev plánovitě a soustavně likvidoval.

Po prezidentských amnestiích se počátkem 60. let dostalo na svobodu i hodně politických vězňů z řad katolického duchovenstva; tak byl roku 1964 propuštěn i pozdější biskup skryté církve F. M. Davídek, který založil podzemní „univerzitu“ s cílem formace nových kněží a jejich pomocníků pro práci v ilegalitě. Je třeba také v této souvislosti vědět, že naprostá většina propuštěných byla i nadále persekvována, nedostala souhlas k výkonu duchovenské služby a s obtížemi hledali zaměstnání.

Roku 1965 se s Davídkem seznámil i tehdy již pět let ženatý Fridolín Zahradník a účastnil se tajných seminářů v Kobeřicích. O čtyři roky později, 19. listopadu 1969, byl řeckokatolickým biskupem Eugenem Kočišem vysvěcen na kněze východního ritu, v němž manželství není překážkou k přijetí kněžského svěcení. Tajným ordinářem nového kněze se stal tehdy již biskup Davídek.

Kněz Fridolín Zahradník měl pro působení v terénu docela výhodné zaměstnání. Jako opravář kostelních věží a střech mohl se svými partáky bez podezření po celé republice navštěvovat mnohé odlehlé farnosti a přicházet do kontaktu s věřícími. Spolupracoval i s celou řadou veřejně působících kněží; bystře rozeznával, kdo slouží

církvi a věřícím. Byl jako člen podzemní církve odvážný, důsledný a horlivý. Disponoval i na svou dobu běžně nedostupnými prostředky, jako několik bytů i rozmnožovacích strojů, psacích elektrických strojů, dokázal získat i finanční prostředky a papír. Od roku 1978 zajišťovalo jeho společenství nějakou dobu tisk samizdatových Teologických textů dr. Oto Mádra a jejich distribuci.

Roku 1970 odmítl kněz Fridolín Zahradník konsekrování žen biskupem Davidkem a po nedorozumění s ním došlo k definitivnímu rozchodu Zahradníka a dalších od Davidkova společenství Koinotés.

Koncem téhož roku 1970 byl Fridolín Zahradník konsekrován na biskupa rovněž tajným biskupem Bedřichem Provazníkem, a stal se tak prvním ženatým biskupem východního ritu. V dalších letech pracoval převážně na Slovensku, kde vytvořil nové samostatné společenství, konsekroval tři biskupy a vysvětil několik dalších kněží.

Počátkem 80. let se stupňovala kampaň StB proti podzemní církvi na příkaz stranických orgánů, kterým se i po vystoupení Charty 77 začínal běh věcí poněkud vymykat. V roce 1981 došlo k nevyjasněným vraždám kněze Ing. Přemysla Coufala a také synovce mons. Tomáše Špidlíka, studenta Pavla Švandy. Ten byl nalezen po návštěvě Vatikánu a po výsledku StB na dně propasti Macocha. Rovněž kolem biskupa Fridolína se stahovala nebezpečná smyčka. Začalo trvalé sledování a opakované výslechy; proto ještě před očekávaným zatčením vysvětil další dva biskupy. Koncem r. 1983 byl ovšem zatčen, čtyři roky držen ve vyšetřovací vazbě v Hradci Králové a nakonec odsouzen v inscenovaném procesu za údajné rozkrádání stavebního materiálu. Ve vězení strávil další rok a z Borů byl propuštěn roku 1988.

Po roce 1989 se stal spoluzakladatelem a prvním předsedou sdružení Emauzy. Jeho manželka se o vysvěcení na biskupa dozvěděla až po roce 1989. Autoritu svého diecézního arcibiskupa Otčenáška uznal písemným prohlášením, včetně místopřísežného prohlášení, že biskupskou službu již nevykonává, ani nesvětil kněze.

Otevřením Emauzských domů se začal věnovat resocializaci propuštěných vězňů, ze kterých významnou část tvořili Romové. Emauzy tak představovaly v kritické situaci pro řadu lidí pevný záchytný bod. Postupně se jeho zásluhou rozvinula velká práce v dílnách v Rychnově, v Klášterci, Zdobnici...

Ve Žďáře na něho zůstane také jedna drobná památka – zápis ve farní kronice z roku 1972, z doby, kdy se svými chlapy opravoval věž na Zelené hoře, a u toho šibalská poznámka „věžaři bydlí na naší faře“.

Krácenó z textu Pavla Hradilka pro server christnet.cz

Nejen dětem: Jabloně

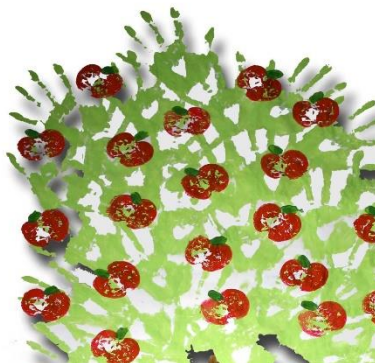
Bylo dlouhé sucho a všechny jabloně uschly. Zklamaný a zničený neúrodou, klekl sadař na zem a začal se z celého srdce modlit. A zázrak se stal.

Po otčenáši obrazila první jabloň zeleným listím a na každý zdrávas se na ní začervenalo jedno nádherné jablko.

Spokojeným pohledem přešel sadař svou zahradu, až se mu oko zastavilo na suché jabloni na sousedově pozemku. Už dva roky spolu nepromluvili, od té doby, co mu soused provedl velmi ošklivou věc.

Srdce se mu při pohledu na sousedův seschlý strom sevřelo lítostí a cosi se v něm pohnulo. Bez dlouhého rozmyšlení sousedovi vše upřímně odpustil.

V tu chvíli se spustil lijavec – všechny jabloně v obou zahradách obsypalo zelené listí a stovky červených jablek.

SKUTKY TĚLESNÉHO MILOSRDENSTVÍ

1. Sytit hladové
2. Dávat pít žíznivým
3. Oblékat nahé
4. Ujímat se lidí bez domova
5. Navštěvovat nemocné
6. Navštěvovat vězněné
7. Pohřbívat zemřelé

SKUTKY DUCHOVNÍHO MILOSRDENSTVÍ

1. Radit pochybujícím
2. Poučovat neznalé
3. Napomínat hříšníky
4. Těšit zarmoucené
5. Odpouštět urážky
6. Trpělivě snášet obtížné lidi
7. Modlit se za živé i zemřelé

FARNOST ŽDĚAR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa a první pátek v 8:00

Návštěvy nemocných: První pátek v měsíci a dle potřeby.

Duchovní správce: P. ThLic. Tomáš Holý

Kontaktní adresa: Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12,
591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 16:00 – 18:00

FARNOST ŽDĚAR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00.

Mše svatá na Zelené hoře: Každou sobotu v 16:30 s nedělní platností.

Bohoslužby v týdnu: Pondělí, středa a pátek v 17:15, čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným: Římskokatolický farní úřad,
Klášter 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2015: Redakční návrh Vladimír Záleský, Tomáš Holý a Zbyněk Vintr. Do zpravodaje přispěli texty farníci obou farností, autoři jsou uvedeni u článků. Obrázky archiv farností a internet. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace ve velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **17. února** příslušnému duchovnímu správci.